

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7286

гр. София, 23.02.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в закрито заседание на 23.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

като разгледа дело номер **4076** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на Г. А. и неговата малолетна дъщеря С. А. срещу Решение №4784/25.03.2024г. на Председателя на ДАБ, с което е отказано да бъде уважена молбата за предоставяне на хуманитарен и бежански статут.

На двамата жалбоподатели е назначена по ЗПП адв.М. А. от САК.

В съдебно заседание по същество от изявлението на бащата е станала известно, че съпругата му – жалбоподател по адм.дело №4077/24г. /спряно, поради преюдициалност с настоящето/ заедно с дъщеря им С. А. искат да се завърнат в А., тъй като в страната ни не се чувстват сигурни, но ДАБ не позволява, докато има висящо производство.

Настоящото дело е обявено за решаване в с.з. на 27.01.2026г..

След този момент – е постъпила молба от 20.02.2026г. от бащата за отказ от правото на жалба от дъщерята. Бащата не се отказва от своето право на жалба. Видно от приложеното писмо от ответника от №УП-28457 от 04.02.2026г.– отказът е по съвет на последния, че ако иска да пътува трябва да се оттегли жалбата.

По дело №4977/24г. от майката няма отказ.

СЪДЪТ УСТАНОВЯВА СЛЕДНОТО:

Видно от чл.129 от СК -всеки от родителите може сам да представлява малолетното си дете и да дава съгласие за правните действия на непълнолетното си дете в негов интерес. Съответно при и противоречие между интереса на родителя и на детето се назначава особен представител.

Доколкото адв.А. представлява и двамата жалбоподатели – трябва да изрази спешно становище в рамките на получаване на настоящето определение. Това становище да касае именно отказа само от процесуалното право на малолетното дете, допустим ли е в контекста на чл.130, ал.4 от СК, доколкото тази норма разписва нищожност от отказ от материални права. За тази нищожност и без възражение видно от ТР №1/27.04.2022г. по т.д. №1/20 се следи.

Ето защо адв.А. трябва да отговори счита ли, че има противоречие в интересите на двамата представлявани по чл.129, ал.1 от СК –доколкото, ако се уважи жалбата на бащата и майката, детето остава в решение с отказ да се предостави статут на същото.

От друга страна адв.А. е нещо като особен представител на детето. Видно от чл.29, ал.5 от ГПК особеният представител може да извършва действия с одобрение на съда. ВКС е имал възможност по този въпрос да се произнесе с определение №3454 от 09.11.2023г. по гр.дело №3894/23г. IVo. ВКС при изявление на родителя за одобряване отказ от иска - че следва да има съгласие на особения представител вкл. и одобрение от съда.

Отделно - ответникът да посочи на какво основание дава съвет да се оттегли жалбата за детето. Има ли поискано удостоверение по чл.42, а.3 от ЗУБ за пътуване зад граница за С. А. и нейната майка Луся Й.. Подписано ли е от двамата родители. Видно от нормата това удостоверение се предоставя и за лица, които имат статут на бежанец.

На този етап не следва да се отменя хода по същество на делото, освен ако от изявленията на страните не бъде необходимо.

ВОДИМ СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

I.ЗАДЪЛЖАВА НЕЗАБАВНО адв.А. да изрази становище по отказа от правото на жалбата на малолетната С. А., направено от единия ѝ родител. Дава ли съгласие за същото или преценява, че не може да представлява и родителя и детето.

II.ЗАДЪЛЖАВА НЕЗАБАВНО ОТВЕТНИКА да посочи на какво основание съветва бащата да направи оттегляне на жалбата на малолетното си дете.

Да посочи има ли искане от майката и детето за пътуване извън РБ до А..

Определението не подлежи на оспорване.